

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyiltéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

Előfizetési fölhívás

SZEGEDI NAPLÓ

1885-dik évi

második évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . . . 1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben ház-
hoz hordva s vidékre póstán küldve
értendő.

A kiadóhivatal.

A szegedi válságról.

Budapest, márcz. 23.

A válság kitört. Szeged helyzete
napról-napra aggályosabbá válik. A
szomorú tények, a megdöbbentő je-
lenségek gyorsan halmozódnak föl,
hogy már a hivatalos szépitgetés
sem meri tagadni.

Előre láttuk, előre mondtuk a
válságot. Bár csalódtunk volna. Az
események igazat adnak nekünk és
fájó szívvel tapasztaljuk, hogy azok,
kik a rekonstrukció fényében süt-
kérezttek, távol tartják magukat
most, midőn megátasztani, fönntar-
tani kellene azt az épületet, amit
ők fektettek ingadozó alapra, amit
ők terveztek roskadozó szerkezettel.

Valóban nem kellett nagy böl-
csesség, sem nagy providencia ah-
hoz, hogy valaki a bekövetkezett
válságot előre lássa.

Szegedet fölépitették 6%-os köl-
csönnel.

Hatszázalék a mi viszonyaink
közt nem magas kamatláb, ha az
ilyen árban kölcsön vett tőke hasz-
not hozó vállalatba, mozgó alakban
lesz befektetve. De házat építeni
hatszázalékos kölcsöntőkével nem le-
het, mert a házak nagyobb városok-
ban rendszerint nem kamatoznak töb-
bet 4—5 százaléknál. Legkevésbé le-
hetett nagyobb jövedelmezőségre szá-
mitani oly városban, ahol nemcsak tö-
meges építkezés történik, hanem ahol
minden kigondolható eszközzel, rábe-
széléssel és kecségtetéssel, a hiúság
felköltésével és a helyi patriotizmus
tulhevített tüzével a lakosságot tul-
építkezésbe beleviszik, mondhatni
beleugrasztják.

A magyar ember természeténél
fogva roz számító. Az illúziók el-
ragadják és becsületes őszinteségénél
fogva könnyen hívó. A szegedi ember
prototipje a magyarnak. Hogy ne sie-
tett volna megragadni a kölcsönpén-
zes alkalmát a jó remény fejében?
A közönséget nem illetheti szemre-
hányás. De a legkomolyabb fe-
lelősség terheli azokat, akik
tudták, mibe viszik bele a
polgárságot s akik ismerve
a következményeket, kész-
séggel feláldoztak egy egész
élő generációt nagyvási
hőbortjuknak, öndicsőítési
vágyuknak.

Ma már nyíltan és joggal fölte-
hető a kérdés, hogy vajjon mi ját-

szott nagyobb szerepet Szeged re-
konstrukciójának megteremtésénél;
a szivtelenség vagy a tehetet-
lenség.

E kérdésekre keressük a választ a
tényekből.

Elhatározottat a legnagyobb ma-
gyar város újjáépítése az állam se-
gélye mellett. Az egész ország lel-
kestült az eszméért és a Tiszák ezen
valóban nemzeti ténynyel elfelejtet-
hették volna legalább részben azt,
amit különben, más téren a nemzet-
nek vétettek.

Azon kezdtek, hogy kidobtak a
szádfalra 1½ millió forintot. Mennyi
jót és áldást lehetett volna ezen
nagy összeggel Szegeden teremteni!

Következett a város rendezési
terv. Kisajátításra költöttek óriási
összegeket azért, hogy két körutat
csináljanak, meg ugynevezett su-
gárutakat a főváros mintájára, ami
Szegedre sehogysem illett, s ami-
nek költsége fölülmhaladta erőnket.
A várossal csináltattak töltésézési
munkákat milliókért, mik a czélnak
meg nem felelnek, s mik az építést
annyira megdrágították, hogy a jö-
vedelmezőség soha arányba nem
hozható a befektetéssel. Építettek
végre csatornákat, amik rosszak, szük
mértetiek és egyáltalában elégtelen-
nek, azért, hogy a kimutatásainkban
Szegedet csatornázott városnak tün-
tethessék föl.

Ezekre ment el a város 5½
millió kölcsönének legtekintélyesebb
része.

Hát az állam pénzével talán
bölcsebben bántak? Egy csöppet
sem.

Készítettek egy rakpartot, mely
meg nem áll. Tervezték oly fény-
üzéssel, ami milliókat fölemészt és
ami még hozzá a szegedi hajóknak
lehetetleníti a kikötést, ami elszori-
totta a folyamtól a legnagyobb vi-
rágzásra hivatott iparágainkat.

A híd, az igaz, gyönyörű szép.
De kérdelem, szükséges volt-e Sze-
gedre egy második Margit-hidat épí-
teni 1 millió 6 százezer forintért,
mely tönkre tette a hídteret, s egyik
legszebb utcánkat, mikor szerény
mezőgazdasági foglalkozású városunk-
nak egyszerűbb építmény is megfe-
lelt volna, kevesebb kandelaberrel, ke-
vesebb monogrammal és kisebb költ-
séggel?

A fényüzésre, nagyvási elszórt
milliók árából könnyíteni lehetett
volna a rekonstrukció áldozatain.
Az állam adhat Szeged építkezőinek
3%-os pénzt, teremthet új kereset-
forrásokat a népnek, ha az egyszerű
alföldi városból nem csinálnak min-
den áron egy vidéki Páris, nem ám
a szegediek kedvéért, hanem a Ti-
szák nagyobb gloriájára és udva-
ronczságból, mert a király állítólag
azt mondta, Szeged szebb lesz,
mint volt.

De azt a király nem mondta,
hogy Szeged nyomorultabb legyen,
mint volt. Pedig azzá tették.

Azzá tették rövidlátásukkal, az
alkotási képesség hiányával. Ha

gondolkoznak, hát tudniok kellett,
hogy várost nem a parancsoló aka-
rat, hanem csak az ipar és forgal-
om emelhet. Folgáróknak, hogy gaz-
dagodjanak, kereseti források kel-
lenek.

Mit tettek ebben az irányban?

Legelő is megterheltek az el-
pusztult város lakóit és forgalmát
félmilliónyi vámokkal minden kigon-
dolható czimen.

Igaz, gazdagodó városoknak a
külső fény csak az oktrojok, a
közvetett adók útján szereshető meg.
De előbbvaló a kereset, a gazdago-
dás, azután következik a kényelem
és a fényüzés.

Szegeden megfordították. Meg-
adóztatták a nyomorúságot.

Az emelkedésnek, a lendületes
gyarapodásnak szintén egyik felté-
tele a kereskedelem. A jelen kor-
ban a kereskedelem a vasutak irá-
nyát veszi. Ahova vasutak közpon-
tosítottak, oda tódul a forgalom,
ahol a vasutak csak átfutnak, onnét
elfut a robogó vonattal a forgalom
s a vele járó haszon.

Lehet-e nagyobb meggondolat-
lanságot képzelni, mint kitervezni
egy új várost 30—35 millió frt be-
fektetéssel és azt tönkre tenni, még
mielőtt fölépült volna?

Pedig ez történt Szegeden. B-le
vitték e nagyvási az államot, a vá-
rost és a lakosságot. Kimondták,
hogy legyen e ponton egy virágzó
magyar város, de egyidejűleg ké-
szült számára a koporsó.

Megcsinálták a pest-zimonyi vas-
utat Szeged elkerülésével.

Engedélyezték, sőt állami hozzá-
járulással támogatták az arad-csa-
nádi, most meg engedélyezni fog-
ják, teljes bizonyossággal monda-
tom, engedélyezni fogják az ó-becse-
szabadkai vonalat, mely idővel kiépül
egész Ujvidékig.

Mi marad ezek után fönn az új
város részére? Hol találjon iparának
vevőket, hol kereskedelmének pia-
czot? Ki látott valaha így rekon-
struálni egy várost? Hisz ha nem a
város fölemelése, de a föld színéről
való elpusztítása czéloztatik, sem le-
het erősebb, hatásukban biztosabb
módokat kigondolni!

Aztán az ígéretek! Ha már le-
mondtak Szeged fejlesztéséről, ment-
sék meg legalább azokat a szeren-
csétlen embereket, akiket jégre vit-
tek! Az sem. Se megyéről, se kirá-
lyi tábláról, sem egyetemről Szeged-
nek nem beszél senki. Érnek is arra
rá, hogy ránk gondoljanak!

De mégis, van valaki aki gon-
dol ránk, s ez a gondos barátunk
— a pénzügyminiszter.

Exekváltatja az inséges kölcsönt,
az új kölcsönt, sőt még a járdakölt-
séget is.

A házak megvannak. Kik bir-
ják azokat a házakat? Ez közönyös.
Adóalap, marad adóalap; ha nem
fizet A., akkor fizet majd B. Ez a
pénzügyminiszteri okoskodás.

De az isten szerelméért, minek
rekonstruálták akkor Szegedet? Vagy

valóban az az uralkodó fölfogás,
amint az többször hirtelt, hogy
pusztuljon csak ez a makacs, önféjü,
szabadérmü élő nemzedék. Ami
utánajön jobb lesz, mert puhább
lesz! Hanem aztán az a kérdés,
hogy magyar lesz-e?

A szegedi tanács foglalkozott a
házkrizissel. Ez ugyan a válságnak
csak egyik ága, de mégis a legsür-
gösebb ága. Soha hatóság ennél
szükkeblübb határozatot nem ho-
zott! Mintha megszállta volna a
pénzügyminiszter ur szelleme!

Hát csak az okoz a tanácsnak
gondot, hogy ki veszi meg az elli-
cizált házat potom áron: a város-e,
vagy az állam? Azon nem is törí a
fejét, hogy tulajdonképen némi bajt
okozhat az is, „miserint, tekintve és
vonatkozólag“ a mostani szegediek
egy kissé elpusztulnak? egy kissé
földönfutókká lesznek?

Ne ütközzünk meg ezen. A sze-
gedi hatóság csak helytartója Tisza
Lajosnak. Amig neki nem méltóztat-
tik legkegyelmesebben tudomásul
venni, hogy Szegeden még sem áll
minden oly fényesen, amint ő azt
másokkal elhitetni akarja, (már sa-
ját felelősségének elodázásáért is),
amig ő megtraktálja a deputáció-
kat, de nem törődik azzal, Sze-
geden hány ezren éheznek, hála az
ő bölcse intézkedésének: addig a ta-
nács bizony nem fog tenni egy lé-
pést sem.

Az idő már most itt van. Az ak-
cziót tovább halogatni kin volna.
Gondoskodják magáról Szeged la-
kossága annak bevárása nélkül, mi-
kor indul meg nyomorán a ható-
ságnak, s a hatalmasoknak szive!

Szeged lakossága ragadja meg
a kezdeményezést és segítsen ma-
gán!

Távol legyen tőlünk, hogy mi
Szeged nyomorából politikai tőkét
kövácsoljunk!

Nem utánozzuk azok példáját,
akik az elpusztult Szeged politikai
lelkismeretét cserébe követelték a
tett szolgálatokért! Akik kielégít-
hetlen étvágygyal nem elégedtek
meg a felével, hanem az egészre áhi-
toztak!

A válság Szeged összes polgá-
rainak ügye.

Együtt gondolkozzunk, együtt ta-
nácskozzunk elhárításán. S ha ha-
tározottunk, az egész Szeged, mint
egy ember álljon meg a határozatok
mellett!

Nem jó polgára Szegednek az,
aki az önségélynek útját állja.

Az első lépés ez uton a valónak
leplezetlen, tiszta feltárása az or-
szág színe előtt.

E lépést kezdeményezzék s te-
gyék meg Szeged városának polgá-
rai, minden hatósági beavatkozás,
vagy közreműködés nélkül.

A képviselőház pénzügyi bizottsága
hétfőn Zsigmond Vilmos elnöklete alatt
ülést tartott, melyben folytatta a pósta-
t a k a r é k p l e n z t á r r ó l szóló törvény-
javaslat részletes tárgyalását. Nagyobb
vita támadt a 7. §. körül, végre azonban

tól, hogy az oda- és visszautazás által igénybe vett idő után alig maradna egy napból egy-két óra a gyógykezelésre. A tanács föltétele tehát igen helyes, csak jobban sietnének az ügygyel, mert hiszen míg így tárgyalnak, addig a betegség még nagyobb mérvet ölthet. Ami a városi kerületi orvosoknak a vagyontalan betegek után való díjazását illeti, arra nézve azt határozta a tanács, hogy a kerületi orvosok a gyógykezeltek számarányához képest meghatározandó összeggel fognak díjaztatni; nem pedig ahogy igénylik, hogy minden beteg után 50 krt kapjanak. Végül újabb utasítást nyert a tiszti főorvos arra, hogy azon külterületi iskolás gyermekek családját vizsgálta meg első sorban, kik szemcsés ködhártyalobban szenvedőknek találta.

— **A város fokozatos feltöltése** is azon chymárák egyikének bizonyult immár, melyeket oly bőven dobott ki a világba a rekonstrukcionális politika. Ha minden úgy vált volna be, amint a Zsó-térpalotában egykor megálmodták, innen-onnan nem volna Szeged belterületén mocsaras lapály egy sem. De hát a kegyelmes ur almából mi ébredünk föl arra, hogy a fokozatos feltöltés, valamikor a jövő század második felében valósul majd meg Szegeden, mire unokáink és dédunokáink talán csak kiheverik a város építés áldásait. De hogy még ebben a században is előrevigyünk, amennyire lehet, a feltöltés ügyét, arról a hatóságnak volna tiszte gondoskodni. És bizony ezt sem teszi. Az osztrák-magyar-államvasut nagy töltése és a Boldogasszony-sugárút közt van egy kis földgát, mely az utca-töltési vállalat földhordó kocsiainak szolgált annak idején összeköttetési vonal gyanánt a kül- és belterület közt. Ez a földhányás a város tulajdonába került és a nemes város most a benne levő földanyagot olcsó pénzen árulja. Igen, de a nemes város lakosainak nincs ám olcsó pénze se s ha már valaki messzebbre hordat földet, hát inkább a kerti célokra alkalmas iszapért fizet vitelbért, mint az említett töltéstest sárgaföldjéért. Véleányunk szerint tehát az volna legcélszerűbb, ha a város azt a semmire se való töltés anyagot átengedné a szomszédos telkek tulajdonosainak, kik ugy is érzékenyen károsultak az által, hogy részükre a Boldogasszony-sugárút mentén fekvő vízállásos telkeket osztották ki. E telkek ily módon a legrovidebb idő alatt

Ravenhill lord hebegett néhány szót és megfogta a leány kezét, melyet az pá pillanatig hidegen átengedett neki.

— Meg kell bíznom Tarrant ur szavában, hogy ön az unokatestvérem, szót Eleanor rövid szünet után hideg, kimért hangon. Szerencsétlenségemre nem is láthatom önt, Ravenhill lord. Ön azért jött, hogy egy ügyletről beszéljen velem.

Valóban ez a leány nem volt bolond, aminőnek előtte lefestették. Ravenhill lord bámulta, mily nyugodtan és megfontoltan beszélt.

Szerette volna az arcát látni, de Eleanor mélyen lehuzta arcába a zöld ernyőt s azonkívül a szobában is meglehetősen homály uralkodott.

— Nem jó lenne gyertyákat hozatni? kérdezte az ügyvéd.

— Ha önnek mindég, én jobb szeretnék sötétben maradni, habár nekem mindig sötét van, szót Eleanor, önkénytelenül nagyot sóhajta. Ami beszélni valónk van, azt mind elmondhatjuk így is.

— Egy ajánlatot teszek unokatestvéremnek és önnek, Tarrant ur, folytatá Eleanor emelkedettebb a parancsoló hangon. Holnap meg kell esküdnöm unokatestvéremmel, hogy birtokába jusson a vagyonnak, melyet atyám e föltétel alatt hagyott rá.

Ez világosan ki volt mondva, gondolta Ravenhill lord.

— Nem így van, Hugh rokon? szót a leány nyomatékosan.

— Igen, azt hiszem, úgy van, felelte a lord elpirulva.

— Eleinte az volt a szándékom, hogy nem teljessem a végrendelet e föltételét, monda Eleanor, de éret ebb megfontolás után arra tökélttem el magamat, hogy a végrendelet értelmében cselek-

feltöltetnének csekély költséggel, aminek a méltányosság és egészségi szempont mellett meg lenne az a haszna is, hogy az osztrák-magyar-államvasuton érkező utasok nem bámészkodnának fejszováva azokra a rut béka'anyákra, melyek a díszesen kiépült, szép fásoros sugárutat eléktelenítik.

— **Az önkénytes tűzoltó-egylet** szép háziünnepet ült ma azon alkalomból, hogy az ezredik őrésget tartja. Dél előtt 10 órakor hálaadó isteniszteletre gyűltek be az önkénytes és városi tűzoltók a belvárosi plébánia-templomba. Az isteniszteleten Baligó János kegyesrendi tanár végezte a misét. Mise után az önkénytes tűzoltóság, ahogy a templomban volt, diszben kivonult a városi székház elé, hol a főparancsnok az egylet elnökét: Szluha Ágoston főkapitányt kereste föl, kifejezendő előtte az önkénytes tűzoltóság tiszteletét és háláját azon buzgóságért és odaadásért, melyet vezetésében tanusit. Délután négy órakor rendes tisztújító közgyűlést tartotta meg az önk. tűzoltó-egylet, melyen az évi jelentés is fölolvastatott. E jelentés szerint 1884-ben az egylet bevételei 3589 frt 68 krt, kiadásai 3536 frt 21 krt tettek. Vagyoni helyzete egyre javul a derék egyletnek. Összes szerelvényei a mult év végén 6900 frt értéket képviseltek, ami ellenében a passivum 1500 frt. Évi jelentésének meghallgatása után a tisztújítást ejtette meg a tűzoltó-egylet következő eredményrel: Elők Szluha Ágoston, főparancsnok Juránovics Ferencz, alparancsnok Nigrényi Pál, osztályparancsnok Fröhlich Jenő, szivattyu-parancsnok Milkovics János, rendfőntartó-parancsnok Lepage Antal, szertárnok Pálffy Antal, pénztárnok Baligó János, ellenőr ifjabb Kátóna Imre, ügyész Kalmár István, orvos dr. Kuzmann József, titkár Kovács József; választmányi tagok alapító- és pártoló tagokból: Pataky Károly, dr. Erőskövy János, Endrényi Antal, Ligeti Sámuel, ifj. Heszlényi József, Huszka Lajos, Salamon Zsigmond, Kass János; működő tagokból: Lusztig Adolf, Lepage Antal, Seifmann József, Jerzabek Mihály, Fleisch Fülöp, Tárnoki Árpád, Medvedicz Lajos, Póka István.

szem, — — azonban csak egy föltétel alatt.

— **S ez a föltétel?** kérdezte a lord hevesen.

Hogy holdap, az esküvő után elvállunk és soha többé ne lássuk egymást.

Mely csend követte e kijelentést. Végre az ügyvéd annyira magához tért, hogy így szólhatott:

— De lady, az ilyen eljárás nevetéséssé tenné önt az egész világot előtt.

— Nem törődöm vele, volt a rideg válasz. Ez az egyetlen föltétel, mely alatt az esküvőre ráállok. Beleegyezik, rokon?

— Hogyan tehetném ezt? felelte a lord. Mit mondjak az embereknek, ha nőm után kérdezősködnek?

— Senki sem fogja kérdezni, veté ellen Eleanor határozott hangon. Nem is kell tudnia senkinek, hogy nő, kivéve, ha elmondja. Mi oly elvonultan élünk, hogy nincsenek se barátaink, se ismerőseink, hogy szinte elfelejtett bennünket a világ. Stevens pap meg fog bennünket esketni, Tarrant ur lesz a násznagyom és ezzel vége a dolognak.

— És mit szándékozik tenni ön? kérdezte Ravenhill lord, kinek voltaképp tett szett az ajánlat.

— Tíz ezer font önálló vagyonnal már bírok, felelte Eleanor nyugodtan. Azt óhajtom tehát, hogy évdijam kétezer fontra emeltessek, Tarrant ur szabályszerű közbenjárásával, aztán az öreg Hesterrel utazni megyek.

— Valóban lady, meg vagyok lepve, mily határozottsággal rendelkezik mindenről, szótolt Tarrant ur, ki e fordulatnál éppen nem volt meglepődve.

— Igen, erősíté Eleanor, minden rendben van, és nincs zátság egyébre, mint hogy Hugh igen mondjon.

A választás után Nigrényi Pál szólalt föl és a közgyűlés rokonszenves tüntetése mellett emlékezett meg azon kiváló érdemeiről, melyeket fáradhatlan buzgalma és áldozatkészsége által szerzett az egylet körül Juránovics Ferencz főparancsnok. Még lelkesebb volt az éljenzés, midőn a beszéd végeztével kiptant a Juránovics főparancsnoknak szánt meglepetés és az egylet által festetett arc képe ről lehullott a lepel. Végül dr. Rudolffi József helybeli orvos ügyes előadással mutatta be az általa föltalált légző készüléket káros gázokban és füstben való tűzoltói használatra. A készülék már első bemutatása után is czélszerűnek mutatkozik, alaposabb megvizsgálására azonban bizottságot küldött ki a tűzoltó-egylet. A bizottság elnöke: Baligó János, tagjai: dr. Erőskövy János, Somogyi József, Nigrényi Pál, Lusztig Adolf és Szivák N. Este hét órakor disz-fölvonulást tartott az önkénytes tűzoltóság a városi színház előtt, előadás után pedig társas vacsorára gyűltek a „Hungária“ szállodába mindkét tűzoltóság tagjai, és az ünnepélyre meghívott vendégek. Vacsora fölött több pohárköszöntő mondatott. Előnek az egylet általános tisztelt és szeretett elnökét: Szluha Ágoston köszöntötte föl Baligó János lendületes beszédben. Az elnök viszont Juránovics Ferenczért emelt poharat, azt kívánva az egylet érdekében, hogy még sokáig állhasson élén a jelenlegi tevékeny és áldozatkész főparancsnoka. Nigrényi Pál az egylet nagy népszerűségének örvendő pénztárnokát: Baligó Jánost élteite. Fölköszöntötték még a városi és önkénytes tűzoltóságot. A kedélyes lakoma éjféltálig tartott.

— **Közlekedési bajok orvoslása a felsőtiszaparton.** A januárhavi közgyűlés Pillich Kálmán indítványára tudvalevőleg utasította a tanácsot, hogy a felsőtiszaparton, kivált pedig a szeszgyár előtt lévő közlekedési akadályok elhárítása iránt tegyen intézkedéseket. Ez ügyben a mérnökség közbejöttével egy bizottság tartott vizsgálatot s a helyszínen szerzett tapasztalatok alapján az alábbiakat javasolta: A bizottság jelentése szerint az említett helyen a közlekedést leginkább az új védőtöltés gátolja, mert az a rakpartépítő vezetőség által úgy épített

— De ki fogja önt védelmezni? kiáltott föl Ravenhill lord. Csupán egy öreg asszony-cseléddel lehetetlen utaznia. Ez örültség lenne. Kirabolnák, megcsalják mindenfelé. Nem, ebbe nem egyezhetem. Miért nem marad inkább itt? A kastélyt helyreállítatom, lesz kocsija, lovai, minden, amit csak kíván. Ugy fog élni ahogy önnek tetszik.

— Nem akarok itt maradni, felelte Eleanor egész határozottsággal. Öt év óta ki se mentem Blackmore ből és nagyon meguntam ezt az életet. Utazni akarok.

— Ez a legörültebb terv, melyet életemben hallottam! kiáltott föl az ügyvéd, ki heves fölindulásában türelmetlenül mérte végig többször a szót. Gondolja meg, hogy vak, fiatal, teljességgel tapasztalatlan leány, annyi pénzzel, ki van téve mindenféle szédelőgök gazságainak, ha egyetlen védője is egy tudatlan öreg asszony.

— Ne féltsen, Tarrant ur, nyugtatta meg Eleanor az ügyvédet. Ha vak vagyok is, meg tudom én magamat védelmezni.

És unokatestvéréhez fordulva, így folytatta:

— Nos, Hugh rokon, hogy leszünk? Eltökélte magát? Igen vagy nem?

Ravenhill lordot meglepte a hidegvérű nyugalom, melylyel a vak leány vele szemben föllépett és érezte, hogy Eleanor lett a helyzet urává.

Mit teygen hát most? Ha nőül veszi, megkapja a vagyont és szabadságát, ha nem veszi nőül, Eleanoré marad a pénz. Ez esetben Eleanor nyeri meg a szabadságot is és ő minden tekintetben vesztes fél. El kellett magát határoznia, most vagy soha!

(Folyt. köv.)

ki, hogy a régi kocsitnak majdnem fölt elfoglalja s így a mostani kocsit helyenkint alig 4 mtr széles, ennek folytán a közlekedési bajok megszüntetése végett, a kocsitaut okvetlenül ki kell szélesíteni. A mérnöki tisztség tervet és költségvetést készített arról, hogy az utkiszélesítés miként lenne ideiglenesen eszközöndő. E terv szerint a töltésnek Tisza felé eső éle 10 méterről 9.5 méterre lejjebbítendő lenne, minek következtében mintegy 4538 köbmir föld lenne e hordandó. E földanyaggal az uton levő kátyukat, az Etelkásor lejáróját, a molnár-utca mellett nagy vízállásos területet és a gyártelep-utcát föl lehetne tölteni. Ezen művelet által a kocsitaut, a közúti vasut külső sínzála és a megkisebbitett töltés lába között 10 méternyire lesz szélesíthető. Az így nyert utvonalkikövezése pedig akkora van tervezve, hogy a régi s alig 4 méter kövezet — minthogy anyaga annyira el van használva, hogy abból tartós kövezetet készíteni nem lehet, — fölszedendő s a vasut sínei közé és az oldalkövezésekre lesz fölhasználandó. — Minthogy pedig a felsőtiszapart forgalmát tekintve a sinközök betudásával legalább 7.5 méter széles kocsitaut kikövezése szükséges, ez okból 3.5 méter kövezetre új anyagot kell beszerezni. A gyalog közlekedés lehetősége tekintetéből pedig a házak előtt téglajárda lenne készíthető, amelynek költségei a magán tulajdonosok által visszatérítendőkné lennének. Mindezen munkálatoknak a várost terhelő költsége mintegy 12,642 frt 23 krt tenne ki. Arra való tekintettel azonban, hogy az idej költségvetésben ily kiadásokról gondoskodva nincs, a kövezési munka a mérnöki javaslat szerint a jövő évre lenne halasztandó, a földmunkálat és a járda készítése pedig azonnal fogantatandó, amely esetben a földmunkálat után mintegy 2350 frt kiadás merülend föl, a magán járdák megtérülendő. Költsége pedig 952 frtot teend.

— **A külterületi jószágnevelés** érdekében fontos határozatot hozott a tanács. E határozat abban áll, hogy a közlegeleket a vidéki jószágok elől az idén elzárhatja az esetre, ha a külterületi jószágállomány a legelők nagyságához mért arányban hajtatik ki. Ezen körülménynek konstatalására a határidő május hó 1-sig tüzeteti ki. Eddig idegen jószág semmi esetre sem bocsájtatik a közlegelekre; e határidőn túl azonban, ha netalán a jószág-hajtás nem öltött volna nagyobb mérvet, az idegen jószágok is bebocsájtatnak a közlegelekre.

— **Szerencsétlenség a Tiszapálya-udvarban.** A vasut nyomorékjai tegnap ismét szaporodtak. Az államvasut tiszapálya-udvarában egy Nehrei Péter nevű kocsigáto balkarját a rendezés alá vett kocsik egyike összezúzta. A szerencsétlen ember a váltót igazította, midőn elbukott s karja a koci alá került. Beszálították a kórházba.

— **Egy sikkasztó elfogatása.** A fővárosi rendőrség értesítésére egy Grünwald Béla nevű sikkasztót nyomozott tegnap a szegedi rendőrség. A nyomzásban tanusított kitarásnak jó eredménye lett. A belvárosi rendőrség éjféltájban elfogta a sikkasztót a Hungáriában, ahol megszállt. Hogy kitől, mennyit sikkasztott, arról nem jött értesítés. A sikkasztót Budapestre fogják kísérni.

— **Kiállítási tárgyak elküldése.** A Szegedváros által az egészségügyi csoportban kiállítandó tárgyakat, amelyek az előkiállításra is be voltak mutatva, a mérnöki tisztség a mai napon kellőleg rendezve, 2 ládába becsomagolta s a kiállításra való elszállítás végett az alkamarási tisztségnek átszolgáltatta. A föl-küldött tárgyak a következők: 12 térkép, 10 borítékban különféle tervek és rajzok, 6 fénykép és az építkezési rendszabályokból 1 példány.

— **Egy csomó bankjegy a színházban.** Szükségtelen tán megjegyezni, hogy nem a pénztárban, mert ott régen fordult meg csomóban bankjegy. Andorfi ur találta a napokban a pénzt eladás után az épület jobb szárnyának egyik lépcsőzetén. A pénzt a tulajdonos kellő igazolással megkaphatja a kapitányi hivatalban.

— **Melléklet.** Mai lapunkhoz mellékelve van Farkas József műkertésznek rózsá árjegyzéke. Ajánljuk a virágkedvelők figyelmébe.

Böjti bál

Hányadik már? Vetekszik a számuk a farsang vigalmáival, de siker tekintében bizony csak meglátszik mindegyiken, hogy már a — böjten vagyunk. Egy-egy miniatúr-bálacsák ezek, kicsi társaságoknak kedves multsága.

Az „Összetartás“ tisztviselő-egyesület ma esti bálján összegyűlt kis közönség is oly hangos kedélyvel mulat a Lloyd-teremben, hogy egy farsangi nagy báltól se telhetik különb. Egy dolog hatott csak kellemetlenül: az egyesület vezetői és ezeknek családjai egykettőnek kivételével mind távol maradtak.

Az első négyest 30 pár tánczolta.

Résztvettek az estélyen:

Asszonyok: Vrede Vilmosné, báró Malkomes Jeromosné, Preszli Károlyné, Schmidt Béláné, Makai Endréné, Schiller Károlyné, Zsarnóczay Lászlóné, Szilágyi Dezsóné, Uztriczkyne, Kolumbán Imréné, Hadzsi Achilné, Szávics Mátené és Szommer Károlyné urnök.

Leányok: Preszli Ida, Schiller Elza, Uztriczky Eugénia, Zsoldos Emma, Vladimírskí nővérek, Szávics Ilka, Vanygyel Vilma, Schmidt Gizella, Liszkay Erzsébet, Nemeckay Irma, Szommer Liza és Bódog Katalin kisasszonyok.

Színház.

Szeged, márcz. 24.

Egy régi operette „A háromsörű kacsá“ került ma színre élénk, jó előadásban, a teljes elsőrendű operetteszemélyzet közreműködése mellett.

Az énekrészek, jóllehet ma már sokkal előbbre vagyunk az operette-zenében, elég hatást tettek és Spányi Lenke (Margit) nyílt jelenetekben is sok tapsot aratott, kivált a kótködéselő áriával, csinosan énekeltek még Valentin, Kiss Ferkó és Hatvani, a spanyol ifjak triáza.

Tetszett az operette kissé drasztikus komikuma is, melyet zajos hatással aknáztak ki Szatmári (polgármester), Bokodi (csapláros), Kulinyi Márton (Trom Toupiff) és Andorri (Van Ostebál).

*

A városi színházban szerdán az ünnep alkalmából „Tündérlak Magyarhonban“ (Rokkant huszár) című régi jó népszimű kerül színre, melynek Gyuri és Marcsa szerepei Egri és S. Vadnai Vilma legjobb alakításai.

Hegyi Aranka három estére terjedő vendégszereplését csütörtökön kezdi meg „Hoffmann meséi“-ben; pénteken pihenőt tart, szombaton „Lili“-ben lép föl, s vasárnap bucsuzik el az „Árendás zsidó“-ban. A csütörtöki előadás jegyei már holnap d. e. 10 órakor fognak árulni.

Hunyadi Margit pénteken fog bucsut venni a szegedi közönségtől, hogy Budán a várszínházi szerződését megkezdhesse. Bucsuzó szerepéül „Lecoureur Adrienne“-t választotta, mint amelyet Szegeden még nem játszott.

Meghívás.

Az alsóvárosi társalgó-egylet helyiségében márczius 25-én d. u. 4 órakor kezdődőleg Zs. J. ur fölolvasást tart a kender kezeléséről.

Ezen fölolvasás folytatását és kiegészítését fogja képezni a márczius 8-án ugyancsak Zs. J. ur által a kendertermesztésről (magszerzés, a föld előkészítése a termelésre és a mag elvetéséről) a megjelent közönség által nagy figyelemmel hallgatott fölolvasásnak.

A most tartandó fölolvasás tárgya: a kender aratása vagy nyívése, szárítása, osztályozás és előkészítése az áztatásra.

Szegeden, 1885. márczius 24.

Kovács József,
egyl. igazgató.

Értesítés.

Szeged városi polgári és községi népiskolái részéről az országos kiállításra felküldendő tárgyak u. m. rajzok, női kézimunkák stb. előleges kiállítása f. é. márczius hó 23 és 29-én a polgári leányiskola épület-rajz és kézimunka termében fog megtartani. Értesítettnek tehát a szülők s érdeklődő tanítvány barátok, hogy a jelzett napokon ezen kiállítást reggel 9-től 12-ig, délután 3-tól 5 óráig megtekinthetik.

Szegeden, 1885. márczius hó 24-én.

Az elnökség.

Szeged tanácsa.

VIII. énekben.

Egy vékonyka hosszukás kis füzetkét talált ma a fők apitány az asztalán.

A komoly teremben, ahol hogy többet ne mondjunk: a házárverésekkel, járda-köleséssel, a tönk szélén álló színház ügyeivel foglalkozik a tanács, és gyszerre homéri kacaj támadt.

A kis füzetet mutatta be a fők apitány. Hogy mi van abban? Óda-ciklus a tanácsról. A polgármester, Szluha, Szabados, Vass Pál, Zombori, László, Pataki és Rainer vannak megénekelve benne.

A szerző: Bányász Imre, szegedi „örök költője“, aki nagyszerű művét ide csempészette az urak asztalára — a kórház tébolydjából.

A szerencsétlen beteg ember bevallja, hogy „hosszu álmatlan éjszakák véres verejtéke szülte az epochális művet, mely lánglelkének hatyudala.“

A kacaj zajában, midőn az ódák felolvastattak, egy-egy elkapott szót jegyezhettem föl s mért ne pletykáznám ki, minő véleménynyel van az „örök költő“ a tanácsbeli urakról.

I. A cím: Pálffy Ferencz. Szívvel adminisztrál, szívvel gondolkodik, szívvel hall, szívvel lát, szívvel beszél, szívvel érélyeskedik, azért van olyan nagy rend a torony alatt. — És ez az adminisztráló, gondolkodó, látó, halló, beszélő és érélyeskedő szív csak én rólam feledek meg — s óhajt föl a szerencsétlen — és nem szabadit ki innét!

II. Szabados János. Körülbelül ez a tartalom: Hohó, hozzád költő uram szintén szavam van. Lelöklek a Parnasszusról egy hanggal és fölszurlak tollam hegyére mint egy őzszor az ablak párkányára hullott legyet. Elő, elő költő, ki egyszerűs mind bős tanácsaidal pogonyitod a várost, — az én művemmel fousz homlokodra bábért? Átok reád kormány, mely az irói és művészi jogot csak a papiroson védelmezte.

III. Szluha fők apitány. Reá szórja haragjának legmégesebb nyilat, Hogy mért juttatták őt ama helyre, ahol — örültek tanyáznak? — Ah, tudom, irigyeltétek, hogy a király s József főherceg szóra méltatták a szegény költőt. Jól tudom, ön a böles tanács — arisztokrataja. De sem az öt águ korona, sem a nagy tajtékpipák nem elégséges quafikáció — a fők apitányi álláshoz. Verhesse csak szabadon a sas szárnyait: „lecsap reád és kiemel a fők apitányi székből.“

IV. Vass Pál főjegyző. Miután a rövid verssorokban kifejezést ad annak, hogy minő élvezet egy főjegyzőt a tollhegyre fölszúrni, az agybetegség lázának zürzavaros hangján két dolgot vet szemére a „Kis Dáni“-nak. Hogy mért nem válassz ották meg tisztújításkor pénztárnoknak és hogy mért nem adott neki — pénzt költésőn. — „Most kellenék ugye pénztárnoknak, de minek a pénztáros, mikor a városnak nincs — pénze?“

V. László Gyula tnök. No neki is kijut. Biztosítja a szerencsétlen, hogy ismeri — Sas Lajos ügyét.

VI. Pataky tnök. Az egyedüli tanácsbeli, akivel rokonszenvez. Csak arra figyelmezteti, hogy őzikedjék a — kikkítő.

VII. Zombori tnök. Valószínűleg erős roham fogta el a szerencsétlent, midőn éjfélkor (mert csaknem minden ódáját éjfélkor írta) vele foglalkozott. Ismerje meg a világ — fakad ki bemutatón — a tanács Don Juanját. Ki többet kacsinat szép hölgyek szemébe, mint az — adófőkönnyben.

VIII. Rainer József tnök. A szegény betegnek bizonyára csillapodott már a láza. Ódája a — protekcióról szól.

... Mondok: mért ne tegyem az olvasó asztalára ezt a — kivonatot? Hiszen boond beszéd.

És ki hisz ma a babecás — közmondásoknak?

Tcn—Csi.

A közönség köréből.

A trachoma gyógykezelése a papiroson.

Már körülbelül 4 hete, hogy a trachoma-járvány köztudomásra jutott és a közigazgatási bizottság, nemkülönben a tanács a járvány elnyomására a legerélyesebb intézkedések életbeléptetését kilátásba helyezte, azonban mindeddig semmi nyomát se találjuk annak, hogy a szem-betegek gyógykezelése foganatosított volna.

Hogy a késedelemnek mi lehet az oka, azt találgatni nem a mi földadatunk, de nem zárkozhatunk el annak nyilvánításától, hogy ezen eunctori eljárás mellett a szem-betegek száma folyton szaporodni fog.

Tudomásunk van arról, hogy számos vidéki család és szülő sürgős kérdéseket intézett ide, tanuló gyermekeik és egészséges szemeikre a legnagyobb aggodalommal gondolnak, noha az iskolákban a betegség még eddig járványszerűen nem lépett föl, de már számos családnál, kü-

lönösen az alsóvárosban igen súlyos és veszedelmes lefolyású trachoma konstaltatott.

Ilyen viszonyok között a szem-betegek gyógykezelésének megkezdése elodázhatatlan szükséges.

Ami a külterületi trachoma szem-betegek gyógykezelését és a járvány továbbterjedésének megakadályozását illeti, arra nézve a főorvos már megtette javaslatát. Miért hát a késedelem az intézkedések foganatosításában?

Több családapa.

Legujabb.

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 24.

Ma az országgyűlés minkét háza ülést tartott.

A képviselőház ülése igen rövid volt. Elnök mentelmi ügyeket jelentett be, melyek elintézés végett a mentelmi bizottsághoz utasítottak. S ezután Tisza Kálmán miniszterelőnök indítványozta, hogy a képviselőháznak legközelebbi ülése husvét után, ápril 11-én (szombaton) legyen, s azon állapítsák meg a további ülések napirendje. A ház elfogadta ezen indítványt s ezután boldog ünnepeket kívánva egymásnak, eloszlott.

Igy tehát a mai ülés a képviselőháznak a husvétüli szünidő előtti utolsó ülése volt.

A főrendiház reformja.

(Főrendiházi ülés.)

A főrendiházban délelőtt 11 óra után kezdtek meg a főrendi reform általános tárgyalásának folytatását.

A mai nap volt az elégtelenek tulajdonképpeni szűrlőbontása.

A főrendiház képe ugyanaz volt ma is, mint tegnap. Az üléssteremben ugyanazok; a karzatokon is ugyanazok.

A különböző oldalakról tett számítások szerint a főrendiház tagjai ma is 3 és 4 száz közt voltak; s ezek közül a kompromisszumnak legalább 100 többsége mondatott bizonyosnak.

Nagy szenzációt tett az elégtelenek táborában gróf Pongrácz Károly beszéde, aki keményen és nemesen kiváló szónoki hévvel, de nem kevesebb ügyességgel is, megtámadta nemcsak a kormány eredeti törvényjavaslatát, hanem épp úgy a kompromisszumot, melyet egyes furfanggal elkészített akna munkának mondott. Pongrácz gróf nagy igazságtalanságnak tartotta ezt a jogfosztást, mely a főrendiház 500 tagjával történik; mert szerinte a történelmi érdemek áldozatul dobatnák az a ranyborjuna, vagyis a plutokráciának. A javaslat „meggyalázza“ azokat, akik a cenzus miatt kimaradtak. Ámbár „meghagyja nekik rongy életüket.“ Beszég — ugymond — mikor a kimaradó mágánások ősei a Sajónál, Mohácsnál verekedtek és vérüket ontották a hazáért, akkor nem kerdezték tőlük, hogy mennyi adót fizetnek. Beszédét, melyet az ellenzék folyvást zajos éljenzéssel kísért, azzal végezte, hogy a „királyért s hazáért életet és vért, de a kompromisszumért semmit.“

Utána gróf Szécheny Antal szólott és magas színvonalon álló szónoklatban fejtegette a kompromisszum elfogadhatóságát. Ő maga is jobban rokonszenvez — ugymond — azzal az eszmével, hogy a magnások önmagukból válaszsszák a főrendiház tagjait: de politikai szempontból elejti e rokonszenves eszmét, mert helyesebbnek találja a fixirozott jogokat, melyek azoknak, akik azt gyakorolják, több erőt és több függetlenséget adnak. Gróf Szécheny beszéde nagy figyelemben részesült s végül zajosan éljenztek.

Gróf Sztáray Antal röviden szólott. Ő, ugymond, szivesen hajlik az áldozat-készségre, de akarja tudni, hogy az áldozat, melyet kívánnak, miért történik? A jelenlegi javaslatban nem lát semmi olyat, amert az áldozatokat meghozni érdemes volna, s azért nem fogadja el.

Báró Vay Miklós, figyelemre méltó szónokltnban, melyben az ősz államférfi a muiczipális élet iránti rokonszenveit fejezte ki, elfogadta a törvényjavaslatot.

Báró Vécsey József vevvel szólott, ugyanazon szellemben, mint tegnap gróf Desseffy Aurél. Ő is visszaautasította a javaslatot. Emlgette a szuronyokat is s azt mondá, hogy ha a politikát kizárják a megyéből, konventikulokba és az utcára fog menekülni. Szónok melégen szólta a megyei választások mellett, amint ma általában kitűnt, hogy a megyei vá-

lasztásoknak a főrendiházban jelentékeny pártja van.

Gr. Csáky Albin volt a szünidő előtti utolsó szónok, ki elfogadta a javaslatot, mert azt jónak s előterjesztését opportunusnak tarja.

Csáky után jó negyed órai szünidő következett; ez elteltén, a tárgyalást folytatták.

Gr. Zichy Henrik röviden szólta a kompromisszum ellen. A főrendiházban a rés meg van törve; vigyázzanak azok, kik most bennmaradnak, rájuk is rákerül a sor.

Szóltak még ezután röviden a javaslat mellett Pongrácz Enil báró, Bethlen Gábor és Eszterházy István grófok; ellene ij. Festetics Pal gróf. Mire az elnök a vitát bezárta s a zárbeszéd után a szavazást kitűzte.

A szavazás a legfeszültebb figyelem közt folyt le. Először a Desseffy Aurél javaslatát fölött szavaztak. Az összes jelenlevő főpapság, élén Simor és Haynald bíbornokkal, nemmel szavazott; hasonlóképen az összes zászlós urak, főispánok s az egyetlen jelenlevő herceg is. Az első ellenzéki szavazat a grófok sorából való volt, de a grófok s a bárók jelentékeny többsége szintén Desseffy indítványt a ellen s így a kormány javaslata mellett szavazott.

Háromnegyed négykor hirdette ki az elnök az eredményt, mely szerint beadatot összesen 315 szavazat, igennel szavazott 81, nemmel 234 s így Desseffy indítványa 153 szótöbbséggel melöltötett s ezzel b. Prónay Dezső módosítványa is elesett. Ezután a ház föllálás utján elfogadta általánosságban a részletes tárgyalás alapjául a 3 as bizottságjavaslatát, s a részletes tárgyalást a csütörtök délelőtt 11 órakor tartandó ülésre tűzte ki.

Az afghán ügy.

Budapest, márcz. 24. Az angol félhivatalos lapok hangja egyre harciasabb lesz Oroszország iránt. A miniszteriális „Daily News“ írja: Megvalljuk, hogy nem tudjuk belátni, hogyan lehessen fönttartani a békét; ha Oroszország le nem mond igényeiről. — Ha az emir fölvívna Angliát, hogy védje meg őt az orosz invázió ellen, úgy Anglia e kívánságot meg nem tagadhatná s akkor a háboru nem szorítóznék magára Ázsiára.

Az összes lapok meglepődéssel konstaltálják, hogy 50,000 főnyi angol sereg áll csatakészen az afghán határon, de a Times kalkuttai levelezője hangsulyozza, hogy Anglia legyen készen arra, hogy még 50,000 embert küld Indiába. A Daily News jelenti Várnából, hogy Török és Oroszország közt tárgyalások folynak az iránt, hogy háboru esetén a Porta barátságos semlegeséget kövessen. Oroszország sok előnyt ígér a szultánnak, a többek közt a török birtokok biztosítását Európában és Ázsiában.

Nyilttér.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemű közönséget, valamint t. vevőimet értesíteni, hogy

czipő üzletemet

folyó évi április hó 15-től kezdve a városi bérházból a Kelemen és oroslán utcák sarkán lévő Burger házba helyezem át. Ezen alkalommal átköltözésem megkönnyítése végett a föntemlitett ideig

labbeli áruimat

20%-tólival olcsóbban árusítom el, mint eddig s kérem tisztelt vevőimet hogy a fönti körülményt fölhasználni és üzletemet becses vásárlásaikkal megtisztelni sziveskedjenek. Egyuttal van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy Nagy Márton czipész urat üzletem számára szabásul megnyertem, és ő működését nálam meg is kezdte.

Kiváló tisztelettel

Maader Simon

czipész.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

A tavaszi idényre

Kapható legjobb gyártmányu

férfi-, női- és gyermek-cipők

legjutányosabb

árban

KRAUSZ

MÓRNÁL

az „arany

csizmához”

ozimzett

tízletben

SZEGEDEN,

Széchenyi-tér.

ÁRJEGYZÉK.

URAKNAK:

- 1 pár czugos, erős vichs-bőr (munkás) cipő vastag talppal . . . 3.20
- 1 pár czugos finom vichs-bőr hegyes vagy széles forma . . . 4.50
- 1 pár finom keztyű-bőr betét és kapnival . . . 5.50
- 1 pár vichs-bőr regatta hegyes vagy széles forma . . . 3.80
- 1 pár zergebőr regatta valódi angol varrott . . . 4.—
- 1 pár keztyűbőr regatta sárga varrott . . . 4.50
- 1 pár pincér-czipő, bőr, v. Eberlastin hegyes vagy széles forma . . . 2.50

GYERMEKEKNEK:

- 1 pár gyermek-czipő kivágott . . . 50 kr.
- 1 pár gyermek-czipő czugos, bőr vagy Eberlastin . . . 1 frt 20 kr.
- 1 pár gyermek-czipő gombos, bőr vagy Eberlastin . . . 1 frt 40 kr.

HÖLGYEKNEK:

- 1 pár magas czugos Eberlastin czipő hegyes vagy széles forma . . . 3.30
- 1 pár magas finom Eberlastin szívbe vágott selyem czuggal . . . 3.50
- 1 pár finom keztyűbőr szívbe vágott selyem czuggal . . . 4.—
- 1 pár keztyűbőr lagfejjel, gombokkal vagy füződisszel . . . 4.50
- 1 pár Eberlastin regatta hegyes vagy széles forma . . . 2.50
- 1 pár finom bőr-regatta magas vagy alacson sarok . . . 2.80
- 1 pár házi czipő bőr vagy Eberlastin alacsony sarok . . . 1.20

Vidéki megrendelések utánvét mellett *azonnal eszközöltetnek*, nem tetszők bármikor becseréltetnek.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a

KOCZOR-féle csódtömeget megvettem

és a volt Koczor-féle tízlethelyiségben

egy fiókkereskedést nyitottam.

Midőn fióküzletemet a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlom és szives látogatását kérem, maradtam

tisztelettel

ENGEL JAKAB,
az angyalhoz.

238—1—1

Vasut építés.

A 18 kilométer hosszúságra kiépítendő

Szlatina-Tóthvárad

iparvasut földmunkálatai

és feltöltése kiadandó.

Bővebb értesítés nyerhető

az építés vezetőségénél Szlatinán,

utolsó vasutállomás Berzova, Arad-megye.

224—3—3

Ékszerek és egyéb tárgyak

eladása.

A „Szegedi Kézművesbank“

igazgatósága ezennel közhírré teszi, hogy az alább jegyzett számok alatt elzálogosított **zálogtárgyakat**

folyó évi április hó 1-ső

és esetleg következő napjain, **délelőtt 9 órakor a városháza udvarán** vagy folyosóján el fogja árverezni:

- 355 594 658 738 907 933 6770 6804 6844 7057 7076 7105 7233 7241 7504
- 7505 7518 7535 7533 7648 7650 7681 7702 7719 7731 7741 7745 7762
- 7776 7785 7808 7827 7870 7951 7993 7999 8021 8031 8052 8061 8074
- 8086 8089 8093 8107 8108 8109 8110 8130 8132 8133 8140 8144 8145
- 8161 8306 8339 8370 8438 8657 8689 8755 8773 8872 8936 9016 9040
- 9070 9092 9164 9169 9190 9238 9443 9461 9468 9494 9506 9512 9536
- 9539 9550 9586 9632 9633 9659 9742 9753 9775 9780 9806 9818 9832
- 9834 9865 9869 9896 9897 9908 9929 9938 9947 9970 9972 9977 9978
- 9979 9982 9985 9998 10009 10010 10011 10020 10026 10052 10054 10057
- 10076 10095 10096 10110 10119 10140 10148 10149 10151 10152 10166
- 10180 10181 10191 10200 10220 10221 10232 10238 10241 10243 10246
- 10247 10275 10291 10297 10302 10306 10312 10328 10330 10337 10339
- 10354 10355 10366 10369 10371 10382 10384 10440 10447 10448 10459
- 10477 10483 10485 10489 10492 10493 10517 10520 10523 10525 10552
- 10557 10571 10576 10580 10595 10597 10598 10600 10605 10608 10609
- 10616 10620 10621 10622 10623 10635 10638 10659.

Az elárverezendő tárgyak a következőkből állanak: arany, gyémánt és brilliant gyűrűk, különféle nagyságu arany óralánczok, fülbevalók, karpereczek, medaillonok, melltük, arany inggombok, arany és ezüst zsebórák, ezüst kanalak, kések, villák, varrógépek, fehérneműek, ruhák, papucsok, kalapok, különféle kézi műszerszárok stb. stb.

Szeged, 1885. márczius 24.

A „Szegedi Kézművesbank“ igazgatósága.